

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 10 czerwca 2019 roku

Sąd Rejonowy w Szczytnie w II Wydziale Karnym w składzie:

Przewodniczący SSR Joanna Herman

Protokolant sekr. sąd. Katarzyna Strzelec

w obecności Prokuratora Prokuratury Rejonowej w Szczytnie Doroty Krzyny

po rozpoznaniu na rozprawie dnia 10 czerwca 2019 roku sprawy:

M. Ś., syna W. i J. zd. P., urodzonego (...) w S.

oskarżonego o to, że:

w dniu 18 maja 2018 roku na ulicy (...) w S., woj. (...), prowadził w ruchu lądowym, samochód osobowy marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...), znajdując się w stanie nietrzeźwości, posiadając o godz. 17:15 – 1,05 mg/l, godz. 17:24 – 1,10 mg/l, godz. 17:27 – 1,10 mg/l, godz. 17:42 – 1,09 mg/l i godz. 17:57 – 1,00 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu przy czym czynu tego dopuścił się będąc wcześniej prawomocnie skazanym wyrokiem nr 356/10 Sądu w L. siedziba zamiejscowa w C. w Republice Włoskiej z dnia 29 października 2010 roku za przestępstwa kierowania pojazdem S. (...) w stanie nietrzeźwości na skutek spożycia

tj. o czyn z art. 178a § 4 k.k.

I. oskarżonego M. Ś. uznaje za winnego popełnienia zarzucanego czynu i za to z mocy art. 178a § 4 kk w zw. z art. 37b kk w zw. z art. 34 § 1 i § 1a pkt 1 kk w zw. z art. 35 § 1 kk skazuje go na karę 3 (trzech) miesięcy pozbawienia wolności i 6 (sześciu) miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 28 (dwudziestu ośmiu) godzin w stosunku miesięcznym;

II. na podstawie art. 42 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio;

III. na podstawie art. 43a § 2 kk orzeka wobec oskarżonego świadczenie pieniężne w wysokości 10000 zł (dziesięć tysięcy złotych) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

IV. na podstawie art. 43 § 3 kk orzeka wobec oskarżonego obowiązek zwrotu dokumentu prawa jazdy Starostwu Powiatowemu w S.;

V. na podstawie art. 93a § 1 pkt 3 kk w zw. z art. 93b § 1 kk w zw. z art. 93c pkt 5 kk orzeka wobec oskarżonego środek zabezpieczający w postaci ambulatoryjnej terapii uzależnień w związku z uzależnieniem od alkoholu;

VI. na podstawie art. 624 § 1 kpz zwalnia oskarżonego od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych w całości.

UZASADNIENIE

(ograniczone na podstawie art. 424 § 3 kpz do wyjaśnienia podstawy prawnej wyroku i rozstrzygnięcia o karze, środkach karnych i zabezpieczającym)

Wyrokiem z dnia 10 czerwca 2019 roku Sąd uznał M. Ś. za winnego tego, że w dniu 18 maja 2018 roku na ulicy (...) w S., woj. (...), prowadził w ruchu lądowym, samochód osobowy marki M. (...) o numerze rejestracyjnym (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości, posiadając o godz. 17.15 – 1,05 mg/l, godz. 17.24 – 1,10 mg/l, godz. 17.27 – 1,10 mg/l, godz. 17.42 – 1,09 mg/l i godz. 17.57 – 1,00 mg/l zawartości alkoholu w wydychanym powietrzu, przy czym czynu tego dopuścił się będąc wcześniej prawomocnie skazanym wyrokiem nr 365/10 Sądu w L. siedziba zamiejscowa w C. w Republice Włoskiej z dnia 29 października 2010 roku za przestępstwo kierowania pojazdem S. (...) w stanie nietrzeźwości, czym wyczerpał znamiona przestępstwa określonego w art. 178a § 4 kk.

Ustalając powyższy stan faktyczny sąd oparł się na wyjaśnieniach oskarżonego M. Ś. (k. 156v., 41 – 42, 120 - 121), w których wymieniony przyznał się do zarzucanego mu czynu. Wyjaśnieniom tym sąd dał w pełni wiarę, albowiem były jednoznaczne i stanowcze, nadto korespondują z pozostałym zgromadzonym w sprawie materiałem dowodowym.

Jak wynika ze złożonych przez oskarżonego wyjaśnień, w dniu zdarzenia zakupił on 2 butelki wódki, a następnie w pracy wypił alkohol ten w całości. Gdy zadzwoniła do niego partnerka z informacją, że jej córka źle się czuje, M. Ś. wsiadł do swojego samochodu marki M. (...) i pojechał do domu. Jadąc, wymusił pierwszeństwo, w wyniku czego uderzył w inny pojazd. Wyjaśnienia powyższe oskarżonego korespondują ze zgromadzoną w sprawie dokumentacją, w tym protokołem badania stanu trzeźwości urządzeniem elektronicznym (k. 4) i dokumentacją medyczną (k. 43, 50).

Jednocześnie, jak wynika z dokumentów w postaci wyroku nr 356/10 Sądu w L. wraz z tłumaczeniem, M. Ś. był wcześniej prawomocnie skazany powyższym wyrokiem nr 365/10 Sądu w L. siedziba zamiejscowa w C. w Republice Włoskiej z dnia 29 października 2010 roku za przestępstwo kierowania pojazdem S. (...) w stanie nietrzeźwości. Okoliczność ta wynika również z aktualnej karty karnej oskarżonego (k. 24 – 26).

Jak wynika z opinii sądowno – psychiatryczno – psychologicznej (k. 4 – 57), oskarżony nie cierpi na chorobę psychiczną, upośledzenie umysłowe ani organiczne zaburzenia osobowości. Tempore criminis jego zdolność rozpoznania znaczenia czynu i pokierowania swoim postępowaniem nie były zaburzone. Występują u niego cechy osobowości dysocjalnej. W związku ze stwierdzonym u oskarżonego uzależnieniem od alkoholu, konieczne jest zastosowanie wobec niego terapii uzależnień, aby zapobiec ponownemu popełnieniu przez niego czynu zabronionego, w tym czynów podobnego rodzaju. Opinia powyższa, jasna i pełna, zawierająca należyście uzasadnione wnioski, sporządzona przez specjalistów w sposób rzetelny i fachowy, zasługuje, zdaniem sądu na podzielenie.

W tym stanie rzeczy, wina oskarżonego nie budzi wątpliwości, swoim zachowaniem wyczerpał on znamiona przestępstwa określonego w art. 178a § 4 kk, tj. znajdując się w stanie nietrzeźwości potwierdzonym wynikami badania stanu trzeźwości zawartymi w protokole na k. 4, prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny, przy czym czynu tego dopuścił się będąc wcześniej prawomocnie skazany za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości.

Oskarżony w niniejszej sprawie złożył wniosek o wydanie wyroku skazującego w trybie art. 387 kpk i wymierzenie mu, przy zastosowaniu art. 37b kk kary 3 miesięcy pozbawienia wolności i 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 28 godzin w stosunku miesięcznym, orzeczenie środka karnego w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio, orzeczenie świadczenia pieniężnego w kwocie 10.000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej, zobowiązanie do zwrotu prawa jazdy Starostwu Powiatowemu w S. oraz wyraził zgodę i wniósł o orzeczenie środka zabezpieczającego w postaci ambulatoryjnej terapii uzależnień w związku z uzależnieniem od alkoholu.

Mając na uwadze okoliczność, iż wnioskowi powyższemu złożonemu przez oskarżonego przed zakończeniem pierwszych wyjaśnień na rozprawie głównej, popartemu przez jego obrońcę, nie sprzeciwił się obecny na rozprawie prokurator, a także uwzględniając fakt, że w świetle powyższych dowodów, wina oskarżonego i okoliczności popełnienia przestępstwa nie budzą wątpliwości, sąd uwzględnił powyższy wniosek, zgodnie z art. 387 § 2 kpk. W ocenie sądu, obecna postawa oskarżonego, który przyznał się do zarzucanego czynu i złożył szczere, pełne

skruchy wyjaśnienia, powoduje, że uzasadnione jest przekonanie, że cele postępowania zostaną osiągnięte mimo nieprzeprowadzania rozprawy w całości.

Przy wymiarze kary sąd miał na uwadze jako okoliczność obciążającą, uprzednią karalność oskarżonego (k. 24 – 26), który wcześniej wielokrotnie popadał w konflikt z prawem. Nie sposób pominąć również znacznej zawartości alkoholu w jego organizmie, w czasie zdarzenia, a także faktu, iż, kierując samochodem w stanie nietrzeźwości doprowadził do kolizji z innym pojazdem.

Jednocześnie jednak podkreślenia wymaga okoliczność, iż po zdarzeniu oskarżony, jak wynika ze złożonej przez niego dokumentacji, podjął dobrowolnie terapię w związku z uzależnieniem od alkoholu (k. 149 – 150), ukończył terapię w zakresie grupy pracy nad nawrotami choroby dla osób uzależnionych od alkoholu (k. 154), podjął zatrudnienie, aktualnie pracuje na podstawie umowy o pracę (k. 153) i cieszy się dobrą opinią w miejscu pracy (k. 155). Jak wskazał M. Ś. na rozprawie, zmienił swoje życie, od roku nie spożywa alkoholu.

Okoliczności powyższe uzasadniają przekonanie, że orzeczona przy zastosowaniu art. 37b kk kara 3 miesięcy pozbawienia wolności i 6 miesięcy ograniczenia wolności z obowiązkiem wykonywania nieodpłatnej, kontrolowanej pracy na cele społeczne w wymiarze 28 godzin w stosunku miesięcznym, jest adekwatna do stopnia winy i społecznej szkodliwości czynu, którego oskarżony się dopuścił, uwzględnia nadto pozytywne zmiany, jakie zaszły w życiu wymienionego od czasu popełnienia przez niego przypisanego mu w niniejszej sprawie czynu. Kara ta, będąc jednocześnie należyłą represją, powinna, zdaniem sądu przynieść jednocześnie pożądany skutek wychowawczy, zapobiegając popełnieniu przez oskarżonego podobnych czynów w przyszłości. Nadto kara ograniczenia wolności w orzeczonym wymiarze jest możliwa do wykonania nawet przez osobę pracującą zarobkowo, chociażby w weekendy.

Sąd orzekł wobec oskarżonego obligatoryjny w tym wypadku środek karny w postaci zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych dożywotnio na podstawie art. 42 § 3 kk oraz świadczenie pieniężne na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej w minimalnej, przewidzianej w tym wypadku przez ustawodawcę wysokości, uznając, że wysokość orzeczonego świadczenia będzie wystarczająca dla osiągnięcia pozytywnego skutku wychowawczego i zapobiegawczego w przyszłości.

Sąd orzekł wobec oskarżonego środek zabezpieczający w postaci terapii uzależnień, kierując się wskazaniem zawartym w opinii sądu – psychiatryczno – psychologicznej. Jak wynika z opinii biegłych psychiatrów i psychologa, z uwagi na stwierdzone u oskarżonego uzależnienie od alkoholu i popełnienie niniejszego czynu w związku z nim, konieczne jest zastosowanie wobec niego ambulatoryjnej terapii uzależnień, aby zapobiec ponownemu popełnieniu przez niego czynu zabronionego, w tym czynów podobnego rodzaju. Oskarżony na taką terapię wyraził zgodę, wnosząc o orzeczenie powyższego środka zabezpieczającego.

Zgodnie natomiast z treścią art. 387 § 1 kpk, wniosek o wydanie wyroku skazującego w tym trybie dotyczyć może jedynie wymierzenia określonej kary lub środka karnego, orzeczenia przepadku lub środka kompensacyjnego bez przeprowadzania postępowania dowodowego oraz rozstrzygnięcia w przedmiocie poniesienia przez oskarżonego kosztów procesu, nie zaś orzeczenia środka zabezpieczającego.

O kosztach postępowania sąd orzekł uwzględniając sytuację materialną oskarżonego, który wprawdzie pracuje zarobkowo, tym niemniej ma na utrzymaniu konkubinę i jej dwoje dzieci. Uwzględniając powyższą okoliczność oraz wysokość orzeczonego świadczenia pieniężnego, uznać należy, że poniesienie powyższych kosztów byłoby dla oskarżonego zbyt uciążliwe ze względu na jego sytuację rodzinną i majątkową. Dlatego na podstawie art. 624 § 1 kpk sąd zwolnił go od zapłaty powyższych kosztów w całości.